

Sygn. akt I CZ 7/97

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 6 marca 1997 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: Prezes SN - T. Ereciński (spraw.)

Sędziowie: SN - G. Filcek

SA - T. Domińczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 1997 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku G. S.

z udziałem L. i N. S.-S.

o ustalenie sposobu korzystania

na skutek zażalenia uczestników postępowania

na postanowienie Sądu Wojewódzkiego w S.

z dnia 22 listopada 1996 roku, sygn. akt II Ca [...]

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Wojewódzki w S. odrzucił kasację od postanowienia tegoż Sądu z 27.IX.1996 r. oddalającego rewizję uczestników postępowania L. i N. S.-S. od postanowienia sądu I instancji. W uzasadnieniu sąd odwoławczy wskazał, że przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie było ustalenie sposobu korzystania z nieruchomości, a kasacja w takich sprawach nie przysługuje.

Skarżący zarzucił oparcie postanowienia na nieistniejącym przepisie art. 593⁵ kpc oraz naruszeniu art. 519¹ § 2 pkt 1 przez przyjęcie, że podział nieruchomości quoad usum nie mieści się w pojęciu spraw dotyczących zarządu związanego ze współwłasnością i wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyjęcie wniesionej kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone postanowienie oparte zostało na art. 393⁵ kpc. Powołanie przepisu art. 593⁵ było oczywistą omyłką drukarską. Na marginesie tylko można wskazać, że skarżący podobnie powołuje się na nieistniejący art. 519 § 2 kpc (chodzi oczywiście o art. 519¹ § 2 kpc).

Z art. 519¹ § 2 pkt 1 kpc wynika, że kasacja nie przysługuje w sprawach dotyczących zarządu związanego ze współwłasnością lub użytkowaniem. Trudno podzielić pogląd skarżącego, że przepis ten „sformułowany jest niezwykle nieprecyzyjnie”. Kwestionowanego sformułowania używa bowiem tytuł rozdziału 3 działu III tytułu II księgi drugiej kpc. (art. 611-616). Wywieść z tego można, że zamiarem ustawodawcy było stwierdzenie, iż niedopuszczalne jest wnoszenie kasacji w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym z zakresu prawa rzeczowego w rozumieniu przepisów art. 611-616 kpc.

Nie ulega wątpliwości że współwłaściciel rzeczy może wystąpić, na podstawie prawa materialnego, o wyznaczenie zarządcy przez sąd: jeżeli nie można uzyskać zgody większości współwłaścicieli w istotnych sprawach dotyczących zarządu rzeczą lub jeżeli większość współwłaścicieli narusza zasady prawidłowego zarządu lub krzywdzi mniejszość. Właściciel zaś rzeczy obciążonej użytkowaniem może żądać z ważnych przyczyn od użytkownika zabezpieczenia, a po bezskutecznym upływie terminu - wyznaczenia przez sąd zarządcy, (por. art. 269 kc). Przy zastosowaniu przepisów o zarządzie rzeczą wspólnie rozstrzygać także można w postępowaniu nieprocesowym spory wynikłe między współużytkownikami wieczystymi co do zakresu korzystania każdego z nich z działki oddanej im w wieczyste użytkowanie (tak SN w uchwale III CZP 82/72, OSNCP 1973, poz. 125)

W szczególności orzekanie sądu co do wykonywania zarządu przez właścicieli rzeczy może dotyczyć rozporządzeń i czynności wskazanych w art. 199 i 201-202 k.c.

Ponadto należy przyjąć, że każdy ze współwłaścicieli (art. 206 k.c.), może żądać, aby współwłaściciele podjęli decyzję co do wydzielenia wszystkim lub niektórym z nich części rzeczy do tymczasowego osobnego użytku. W razie odmowy podjęcia takiej decyzji albo podjęcia decyzji krzywdzącej, Sąd na żądanie współwłaściciela może wydać w tym przedmiocie odpowiednie orzeczenie. Decyzja współwłaścicieli o sposobie takiego rozdzielnego korzystania (podział *quad usum*) jest z reguły czynnością zwykłego zarządu (i taką była w niniejszej sprawie) i w konsekwencji podstawą rozstrzygnięcia przez sąd żądania współwłaściciela jest przepis art. 201 k.c. Sprawy oparte na tej podstawie, należą - zgodnie z art. 616 kpc do postępowania nieprocesowego (Zob. także Orzeczenia SN: z 8.I.1980 r. III CZP 80/79, OSNCP 1980, nr 9, poz. 157 i z 25.I.1981 r. III CRN 263/80, OSPiKA 1981, nr 7-8, poz. 136).

W rezultacie decyduje to o niedopuszczalności kasacji na podstawie art. 519¹ § 2 pkt 1 kpc.

Z tych względów zażalenie na odrzucenie kasacji jako nieuzasadnione należało oddalić na podstawie art. 393¹⁸ w zw. z art. 393¹⁹, 397 § 2 i 385 kpc.

aw

jg